

РЕШЕНИЕ

№ 537

гр. София, 22.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-6, в публично заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елена Радева

при участието на секретаря Виктория Цв. Каменова
като разгледа докладваното от Елена Радева Търговско дело №
20231100900279 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по молба по чл.625 ТЗ.

Пред СГС е постъпила молба от „В.Н.С.“ ЕООД, ЕИК *****, чрез адв. Г. Г., с която молителят твърди, че поради редица обективни фактори, включително от наложените ограничения и затруднения на дейността по време на пандемията от Ковид-19, дружеството не е успяло да възстанови дейността си до степен да направи бизнеса рентабилен и това да позволи да посреща необходимите разходи.

Молителят твърди, че съгласно последния финансов отчет има публичноправни задължения към държавата, които са в размер на 111 191,09лв., които не е в състояние да погаси. Тези задължения са формирани от: 17 348,36лв. данъци; 93 842,73лв. задължения за осигуровки, като не са налице други задължения към други кредитори.

Твърди, че няма несъбрани вземания, няма дълготрайни активи.

Единствените притежавани от него активи са 36 861,04лв., касова наличност.

Твърди, че е неплатежоспособно, респ. свръхзадължено, поради което моли съда да установи това състояние и да постанови решение по чл.630, ал.1 ТЗ.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупността им, намери за установено следното:

Към молбата по чл.625 ТЗ молителят е представил следните доказателства: счетоводен баланс към датата на подаване на молбата по

чл.625 ТЗ; финансовия си отчет за 2022 година; акт за установяване на касова наличност от 08.02.2023 година; декларация от управителя, че кредитор на дружеството се явява единствено държавата /НАП и НОИ/ по отношение на която молителят има задължения за данъци в размер на 17 348,36лв. и за осигуровки в размер на 93 842,73лв.

По делото съдът служебно е събрал доказателства относно това, че молителят не притежава МПС/ППС, нито вещни права върху недвижимост- въз основа на получена по служебен път справка в Агенцията по вписванията и писмо от МВР- СДВР от 06.04.2023.

Във връзка с дадените от съда указания молителят е представил по делото финансовите си отчети за периода 2020-2022 година, оборотните ведомости за този период и сравнителни ведомости.

По делото е допусната и изслушана СФИЕ, изготвена от вещото лице С. М., чието заключение е прието като годно доказателствено средство, дадено компетентно и незаинтересовано.

Въз основа на извършените проверки на документите, събрани в настоящето производството вещото лице е направило следните констатации:

Активите, които молителят притежава са краткотрайни/текущи и същите към края на първите два годишни финансови отчети за периода 2020-2022 година – са формирани от материални запаси и парични средства, а към края на 2022 година са единствено парични средства в брой – 37 хил.лева.

По отношение на структурата на пасивите вещото лице е констатирало следното:

През целия изследван период собственият капитала на молителя е отрицателна величина, което означава, че дружеството е декапитализирано. Към натрупаната загуба от минали години през 2020 г. и 2021 г. се добавят нови загуби като текущи финансови резултати, в размери на 18хил.лв. и 21 хил.лв., водят до извод, че това състояние се задълбочава. През 2022 г., в резултат на продажба на материалните запаси, е отчетена печалба в размер на 5 хил.лв., но тя се явява твърде недостатъчна за компенсиране на собствен капитал.

Формираните задължения имат краткосрочен характер за целия изследван период, като задължения, извън посочените в молбата, не са отразени в счетоводните баланси на предприятието.

При изчисляване на коефициентите за ликвидност вещото лице е достигнало до извод, че тези коефициенти за изследвания периода са следните:

за 2020 г.: КОЛ – 0,48, КБЛ, КНЛ и КАЛ – 0,07;

за 2021 г. : КОЛ0,19, а КБЛ, КНЛ и КАЛ – 0,07;

за 2022г.: КОЛ, КБЛ, КНЛ и КАЛ - 0,33.

Анализирайки тези резултати вещото лице сочи, че въз основа на приетите за референтни стойности за тези коефициенти, единствено в референтни стойности са коефициентите за незабавна и абсолютна ликвидност към

31.12.2022г., а останалите коефициенти са под минималните референтни стойности за целия изследван период.

По отношение на показателите за финансова автономност, вещото лице е посочило, че техните стойности изразения за изследвания период са отрицателни величини, като подчертава, че те не могат да бъдат самостоятелен критерий и не дават реална представа за степента на задлъжнялост, но поради обстоятелството, че в пасива на баланса фигурират единствено задълженията, но не и собствения капитал, това обстоятелство е индикация за високата степен на задлъжнялост на молителя.

Основавайки се на осъществяваната от молителя икономическа дейност, с оглед декларираното пред НАП и НСИ, а именно- дейност на ресторанти и заведения за бързо обслужване – вещото лице, въз основа на анализ от извършено сравнение на показателите за ликвидност и финансова автономност на дружеството, със средните за отрасъла за 2020г. и 2021г., тъй като тези за 2022г. не са налични, е достигнало до извод, че настоящият молител в периода 2020-2021г. и имало по-ниски стойности на коефициентите за ликвидност и по-неблагоприятни от средните за коефициентите за финансова автономност.

Въз основа на констатациите относно данните, касаещи структурата на активи и пасиви, показатели за ликвидност, и стойност на имуществото на молителя, която се базира само на отразените като налични краткотрайни активи – парични средства като касова наличност, на стойност около 38 хил. лв., вещото лице е направило извод, че за целия изследван период текущото финансово-икономическо състояние на молителя може да се квалифицира като лошо. Обосновало е този извод с липсата на дълготрайни активи, както и с обстоятелството, че в целия изследван период търговецът не е разполагал нито с постоянен, нито с нетен оборотен капитал и това състояние се явява трайно.

По отношение на задълженията, вещото лице е посочило, че за целия изследван период дружеството е извършвало плащания само на ДДС, а задълженията по ЗДФЛ и осигурителните задължения са нараствали с всеки изследван период, като стойността на задълженията към държавата е в размера, посочен в молбата. Тези задължения, в общ размер на 111 191,09лв., са намерили счетоводно отражение в регистрите на молителя.

При така установеното от фактическа страна съдът достига до следните изводи:

Предпоставки за уважаване на молбата по чл.625 ТЗ са процесуално-правни и материално-правни.

По процесуалните предпоставки:

Подадената молба намира правното си основание в разпоредбата на чл.625 във връзка с чл.607аТЗ във връзка с чл.608 ТЗ и при условие на евентуалност в разпоредбата на чл.742 ТЗ.

По основаниято за откриване на производство по несъстоятелност – неплатежоспособност по смисъла на чл.608 ТЗ.

За уважаването на молбата по чл.625 ТЗ, на основание чл.608 ТЗ, следва да са налице предвидените в закона процесуално-правни и материално-правни предпоставки за това – молбата да е подадена пред надлежен съд, от активно легитимирано лице, да се установи наличие на парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане, свързано с търговската дейност, което длъжникът да не може да изпълни, а с допълненията на нормата (доп. - ДВ, бр. 102 от 2017 г., в сила от 31.03.2018 г.) задължение по частно държавно вземане, или задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца.

В настоящия случай са налице предвидените от закона процесуално-правни предпоставки – сезираният съд е надлежен по смисъла на разпоредбата на чл. 613 ТЗ и молбата е подадена от страна с активна процесуална легитимация.

Твърдението на молителя е, че има задължения, които попадат в обхвата на нормата на чл.608 ТЗ, представляващи парични вземания, ликвидни и изискуеми, свързани с осъществяваната от него търговска дейност – неплатени данъци и осигурителни задължения към държавата в посочените размери. Твърди, че причината за липса на плащане е състоянието на неплатежоспособност, респ. свръхзадълженост.

Относно описаните по- горе задължения и правопораждащия ги юридически факт.

Касае се за публични по смисъла на чл.162, ал.2, т.1 ДОПК задължения. Установените задължения са за данъци, които са свързани с осъществяваната от търговеца дейност, поради което попадат в обхвата на нормата на чл.608, ал.1, т.2 ТЗ. Тези задължения са изискуеми, тъй като следва да бъдат заплатени в месеца, който следва възникването им.

Съгласно чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (отм. - ДВ. бр. 1 от 03.01.2020 г.), работодателите, осигурителите и техните клонове и поделения, осигурителните каси за своите членове - осигурители, самоосигуряващите се лица и лицата по чл. 4, ал. 9 от КСО или упълномощени от тях лица подават в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите декларация образец № 6. Съгласно т. 2 от същата разпоредба на Наредбата, в декларацията образец 6 се вписва общият размер на сумите за дължимите вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, включително увеличената осигурителна вноска за фонд "Пенсии" в размера на вноската за универсален и/или професионален пенсионен фонд, здравното осигуряване, фонд

"Гарантирани вземания на работниците и служителите " за всички лица, подлежащи на осигуряване.

Съгласно чл. 7, ал. 1 от КСО, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване за лицата по чл. 4, ал. 1 се внасят от осигурителите до 25-о число на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът.

Съгласно чл. 158, изр. първо от КСО, осигурителните вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване се внасят в сроковете по чл. 7, т.е. до 25-о число на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът.

Съгласно чл. 40, т. 1 и т. 2 от ЗЗО, здравноосигурителната вношка на осигуреното лице се внася до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнася.

Аналогична е уредбата и в действащата след отмяната на горепосочената наредба, уредбата и в действащата от 03.01.2020г. Наредба № Н-13 от 17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, издадена от министъра на финансите.

Вземанията за задължителни осигурителни вноски, каквито са процесните задължения, са публични вземания съгласно разпоредбата на чл.162, ал.2, т.1 ДОПК, както са публични вземанията и за лихви върху вземанията по чл.162, ал.2, т.1 ДОПК, съгласно нормата на чл.162, ал.2, т.9 ДОПК.

Следователно задължено лице да плати тези публични вземания е търговското дружество, както е посочено от самото него в подадената молба и в приетото по делото заключение то СФИЕ.

Относно това дали тези задължения са свързани с търговската дейност на молителя.

С оглед на факта, че задължено лице по тези вземания на държавата е търговското дружество, а тези задължения са възникнали въз основа на облигационни (напр. договор за възлагане на управление, сключен от дружеството с управителя на същото) или трудови правоотношения, по които дружеството е страната, съдът приема, че тези задължения са свързани с осъществяването от дружеството търговска дейност и това е така, тъй като договорът за възлагане на управление, макар и подчинен на разпоредбите на гражданското право и поради това, непопадащ в обхвата на нормата на чл.286 ТЗ, се сключва за целите на извършваната от търговско дружество търговска дейност. Необходимостта на неговото съществуване е свързано със задължителните органи на това дружество, един от които е управителят.

Управителят, като волеизразяващ орган на дружеството, в чиито компетенции е управленската дейност на предприятието – организиране и ръководство на дейността му. Това е органът, чрез който дружеството влиза в правоотношения с другите правни субекти и въз основа на чиито решения осъществява оперативната си дейност, поради което се явява неразделна и

необходима част от структурата на ООД-то. Неговото съществуване гарантира участието на дружеството в търговския оборот.

Ето защо съдът приема, че тези задължения представляват такива, които са свързани с осъществяваната от молителя търговска дейност.

Поради това попадат в обхвата на нормата на чл.608, ал.1, т.2 ТЗ.

По отношение на състоянието на неплатежоспособност.

Наличието на платежоспособност или наличие на неплатежоспособност е съотношение между краткотрайните активи на търговеца и неговите краткотрайни и/ или текущи задължения. Преценката за наличие на това състояние се извършва на база на притежаваните от предприятието краткотрайни активи, като възможност същите да бъдат осребрени и да станат източник на парични средства, с които търговецът да посреща своите краткосрочни и текущи задължения. Т.е. предмет на преценка е дали притежавания от ответника оборотен капитал му дава възможност да посреща своите краткосрочни и текущи задължения. Дали тези активи са налични и дали тяхната стойност е достатъчна за покриване на задълженията, на база ликвидност на текущите активи.

Краткотрайните активи, с оглед отчитане на различната им ликвидност, формират четири коефициента - обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност. Тези коефициенти дават възможност да се прецени съотношение между краткосрочни и текущи задължения на предприятието и текущи активи- цялата им съвкупност или части от тези активи. Ликвидността представлява способността на търговеца да изплаща задълженията си в краткосрочен план, т.е. като краткосрочна платежоспособност, възможност да обслужва текущите си задължения към кредиторите с разполагаемите краткосрочни активи. Тя се дефинира като количествена характеристика на способността му да се обръщат активите на предприятието в налични пари. Т.е. ликвидността е показател за финансовото „равновесие“ между активите и задълженията, намиращи израз в показателите за ликвидност.

Под текущи плащания се има предвид сумата на краткосрочните задължения и дела на дългосрочните задължения, дължими през съответната година.

Преценката на способността на предприятието да обслужва дълговете си от краткосрочен и текущ характер се гради, след изясняване на въпроса кога предприятието може да обърне тези активи в пари или казано другояче, това е изясняването на степента на ликвидност на отделните елементи на активите.

Коефициент на обща ликвидност се определя като отношение между стойността на краткотрайните активи (материални запаси, краткосрочни вземания, финансови активи и налични парични средства) на предприятието и стойността на краткосрочните му и текущи задължения. За добра степен на ликвидност може да се говори, тогава, когато стойностите на показателя са над единица, т.е. нетният оборотен капитал е положителна величина.

В практиката е прието, че референтната стойност на показателя следва

да е единица, за да се приеме, че търговецът е в състояние на платежоспособност.

Бързата ликвидност изразява възможността на дружеството да покрива своите текущи задължения чрез краткосрочните си вземания, финансови активи и налични парични средства. При този коефициент се изключва стойността на материалните запаси, които се считат за най-бавно ликвидните от краткотрайните активи и това е така, тъй като, за да се превърнат наличните запаси в пари, следва да бъдат вложени в производството, същото да се завърши и да се осъществи продажба на получения продукт. Разликата между него и първия показател се дължи на размера на материалните краткотрайни активи. В тази връзка може да се установи въздействието на бързината на реализация на продукцията или обръщаемостта на запасите върху ликвидността на предприятието.

Другият коефициент е коефициентът за незабавна ликвидност. При този коефициент са изключва освен стойността на материалните запаси така и краткосрочните вземания, които са по-бавно ликвидните от финансовите активи и паричните средства. Вземанията, като разчетни отношения, имат по слаба ликвидност от паричните средства, което се дължи на факта, че за да се събере едно вземане, е необходимо време, което забавя ликвидността.

Последният коефициент е коефициентът на абсолютна ликвидност. Показва степента на покритие на текущите задължения само с налични парични средства. От числителя се приспадат и ценните книжа, притежавани от фирмата.

Въз основа на изготвеното заключение от вещото лице може да се направи обоснован извод, че за периода 2020-2022г. финансовото състояние на ответника е лошо. За целия изследван период вещото лице посочило, че дружеството е декапитализирано, същото не е разполагало с дълготрайни материални активи, чието значение е свързано с гарантиране на предприятието да осъществява своята дейност, с оглед предназначението им. Поради което те се приемат за постоянен капитал, който не следва да бъде осребряван за погасяване на краткосрочните задължения на дружеството.

По отношение на оборотния капитал и възможността същият да послужи за погасяване на краткосрочните/текущи задължения на молителя.

Както приема ВКС с решение №71 от 30.04.2015г. по т.д.№ 4254/2013г., ТК, I Т. О. На ВКС:“ Краткотрайните /текущите/ активи на предприятието /т. нар. оборотен капитал/, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период /1 г./, участват еднократно в производствения процес, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източник на средствата за погасяване /плащане/ на краткосрочните, съответно текущите задължения при едно действащо предприятие.

Предвид горното, с оглед установяване на състоянието на неплатежоспособност по чл.608, ал. ТЗ, следва да се извърши анализ дали предприятието има достатъчно налични краткотрайни активи, с които да посрещне краткосрочните/текущи задължения, на база реалната ликвидност

от икономическа гледна точка на тези активи - възможността им да се преобразуват за кратък период от време в парични средства на цена, близка до справедливата пазарна стойност. Ето защо, от икономическите показатели водещи относно преценката за състоянието на неплатежоспособност, свързано с невъзможността на длъжника да поеме плащанията си, са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткотрайните активи /всички или определена част от тях/ към краткосрочните или текущи задължения на предприятието“.

В същото решение е посочено изрично как се прави преценка за финансовото състояние на търговеца на база тези показатели и се сочи, че водещ от тях е показателят за обща ликвидност, като при преценка относно реалната ликвидност на притежаваните от търговеца краткотрайни активи следва да се отчете не само тяхното съществуване, но е възможността същите реално да намерят своята реализация на пазара.

В настоящия случай структурата на активите на молителя се определя единствено от притежаваните от него материални запаси и парични средства, които са в посочената касова наличност. През изследвания период молителят се е разпоредил с притежаваните от него материални запаси, в резултат на което е получил паричната им равностойност и отразил печалба от 5 хил.лв., но тази сума се е оказала недостатъчна за компенсиране на липсата на собствен капитал и за натрупване на загубите.

Базирайки се на установените показатели за ликвидност, сочещи на възможността молителят да покрие своите текущи задължения от краткосрочен характер, съдът приема, че за целия изследван период, считано от 2020 г. молителят е в състояние на неплатежоспособност, тъй като показателите за ликвидност са под приетите референтни стойности, а това означава, че притежавания от молителя оборотен капитал за целия изследван период е бил недостатъчен за покриване на краткосрочните му задължения.

Ето защо съдът приема, че е налице установена по делото неплатежоспособност на молителя, която обхваща целия изследван период от 2020 -2022 година.Ето защо следва да се приеме, че това състояние е трайно установено и необратимо.

По отношение на началната дата на неплатежоспособността.

Съобразявайки, че състоянието на неплатежоспособност като обективна невъзможност, трайно установена и необратима за периода от края на 2020 година до настоящия момент, е установено и отчитайки наличието на изискуеми и неплатени публични задължения към края на 2020 година /неплатен ДДС, увеличен размер на задълженията за осигуровки, която тенденция се запазва и до края на 2022 година/, съобразена с показателите за ликвидност, съдът намира, че установената обективна невъзможност молителят, с притежаваните от него краткотрайни активи /чието веществено и стойностно изражение се променя – материалните запаси са продадени и намалява стойността на паричните средства/ да погаси своите краткосрочни задължения, е установена към 31.12.2020 година, която дата приема за начална дата на неплатежоспособността.

Поради извод за установено състояние на неплатежоспособност не следва да се разгледа посоченото при условията на евентуалност състояние на свръхзадълженост, като основание за уважаване на молбата по чл.625 ТЗ, поради несбъждане на вътрешно процесуалното условие.

При така установеното и при наличие на парични средства / пари на каса/, с които да се осигури производството по несъстоятелност, съдът намира, че следва да уважи молбата на длъжника по чл.625 ТЗ и да постанови решение с реквизитите по чл.630, ал.1 ТЗ.

Водим от изложеното съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на ТД „В.Н.С.” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Искър“, ж.к.“*****” и **ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНА ДАТА** на неплатежоспособността – 31.12.2020 година.

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ по отношение на ТД „В.Н.С.” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Искър“, ж.к.“*****”.

НАЗНАЧАВА за временен синдик на ТД „В.Н.С.” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Искър“, ж.к.“*****”, Р.Т., с адрес на кантората гр. София 1000, ул. "*****", ап. офис 6, при месечно възнаграждение от 1 000 лева, като определя срок за встъпване - три дни от съобщението.

СВИКВА първо събрание на кредиторите на ТД „В.Н.С.” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Искър“, ж.к.“*****”, което ще се проведе на 23.05.2023 година – 13,45 часа, в гр.София, Съдебна палата, бул.”Витоша”№2, СГС в съдебна зала, определена за открити заседания на 6-6 състав, с дневен ред на събранието, съгласно законоустановения – изслушване доклада на временния синдик по чл.668,т.2 ТЗ, избор на постоянен синдик и евентуално избор на комитет на кредиторите.

ОСЪЖДА „В.Н.С.” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Искър“, ж.к.“*****”, да заплати по сметка на СГС държавна такса от 250лв.

На основание чл.622 ТЗ решението подлежи на вписване в ТР и може да се обжалва пред САС в 7-дневен срок от вписването.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение.

ПРЕПИС от решението да се изпрати незабавно на АВ – ТР.

Съдия при Софийски градски съд: _____